

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการพิจารณาร้องทุกข์ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“ค.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“การอุทธรณ์” หมายความว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการในระดับโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัยในระดับโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดค่าจ้าง ปลดออก ไล่ออก หรือถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุอันสมควร

“การร้องทุกข์” หมายความว่า การร้องทุกข์ของบุคลากรในกรณีที่เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษทางวินัยหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยารักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาอันเกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ ค.อ.ร. เสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาดตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๒

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า “ค.อ.ร.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยเลือก จำนวนหนึ่งคน เป็นประธาน

(๒) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ไม่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๓) บุคลากรซึ่งมิใช่ผู้บริหารโดยคำแนะนำของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประเภทข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทละหนึ่งคน รวมจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของอธิการบดี ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านกฎหมาย และด้านการบริหารงานบุคคล ด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นเลขานุการ

ค.อ.ร. อาจแต่งตั้งบุคลากรในสังกัดสำนักงานอธิการบดีจำนวนไม่เกินสองคนเพื่อทำหน้าที่ ผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ ให้ ค.อ.ร. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีคำสั่ง แต่งตั้ง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ค.อ.ร. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) ถูกคำพิพากษาลงโทษถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด

ลหุโทษ

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่ง แทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้ ค.อ.ร. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่และมีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่ ค.อ.ร. พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง ค.อ.ร. ใหม่ให้ ค.อ.ร. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มี ค.อ.ร. ใหม่แล้ว

ข้อ ๙ ให้ ค.อ.ร. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากลับกรองอุทธรณ์กรณีข้าราชการถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือ ลดเงินเดือน เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัย

(๒) พิจารณากลับกรองอุทธรณ์กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถูกสั่งให้ออกหรือถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็น ธรรมหรือไม่มีเหตุอันสมควร หรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัย

(๓) พิจารณากลับกรองเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากรกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือ มีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัย

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลใดเพื่อดำเนินการตามที่ ค.อ.ร. มอบหมาย

(๕) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๖) รายงานผลการดำเนินการต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ค.อ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือก กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มียกหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ในการประชุมต้องจัดทำรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร
ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม
และถ้ากรรมการฝ่ายเสียงข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๒ ในการประชุม หากกรรมการผู้ใดมีเหตุดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาและอยู่ในที่ประชุม
ไม่ได้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา
- (๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะการกระทำตามเรื่องที่พิจารณา
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถือหุ้นหรือผู้ร้องทุกข์
- (๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง
นับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหา ผู้ถือหุ้นหรือ
ผู้ร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี

- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหา ผู้ถือหุ้นหรือผู้ร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี
 - (๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนของผู้ถือหุ้นหรือผู้ร้องทุกข์
 - (๗) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม
- ในกรณีที่มีกรรมการผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ทำให้ไม่สามารถพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมได้
ให้ถือว่า ค.อ.ร.ประกอบไปด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

หมวด ๓

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์กรณีชำระการถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน
หรือลดเงินเดือน และกรณีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถูกสั่งลงโทษทางวินัย
หรือถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุอันสมควร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๑๔ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือ
ถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้อุทธรณ์สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทน
ผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุตามข้อ ๑๖

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษ
โดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ค.อ.ร. ให้แสดง
ความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือแถลงการณ์ด้วย
วาจานั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ ค.อ.ร. นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ค.อ.ร. แจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบ
ด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือ ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมา
แถลงแก้ด้วยวาจาในการพิจารณาครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้
ดังกล่าวให้มหาวิทยาลัยหรือผู้แทน (ถ้ามี) เข้าฟังการแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่ง
อย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง
- (๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ค.อ.ร. กำหนด

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ในกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุอันสมควร หรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทผู้มีสิทธิรับสิทธิประโยชน์ของผู้มีสิทธิอุทธรณ์ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สอบสวนได้ รวมทั้งให้มีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษด้วย

หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามเปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ข้อ ๑๘ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านประธานหรือกรรมการ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหาหรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะการกระทำตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาหรือผู้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนของผู้อุทธรณ์
- (๗) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

กรณีอ้างเหตุคัดค้านตาม (๗) ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการคัดค้านที่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมด้วย

ข้อ ๑๙ การคัดค้านประธานและกรรมการตามข้อ ๑๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานด้วยตนเอง ณ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างไร

เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสือคัดค้านไว้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงประทับตรารับและลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นหนังสือด้วยตนเองให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานทราบและรวมไว้ในสำนวนการอุทธรณ์

ข้อ ๒๐ ให้ ค.อ.ร. พิจารณาเรื่องคัดค้าน หาก ค.อ.ร. พิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ค.อ.ร. จะต้องให้ออกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงหรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมโดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้คัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน

ในกรณีที่ ค.อ.ร. พิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่รับฟังได้ ให้ส่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้สั่งการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้าน พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่ ค.อ.ร. ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ประธานหรือกรรมการเฉพาะการพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องนั้น

การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ประธานหรือกรรมการตามวรรคสาม ไม่กระทบถึงการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่กรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อ ค.อ.ร. และให้นำข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งโทษและมีการแจ้งคำสั่งโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือสำเนาคำสั่งโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งสำเนาคำสั่งโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๒๓ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือถึงสภามหาวิทยาลัย ณ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ ให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยออกใบรับ และลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันทีรับ และให้ถือว่าวันที่รับตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์

การอุทธรณ์อาจส่งอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ถึงสำนักงานสภามหาวิทยาลัยก็ได้ โดยให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานการฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมต่อ ค.อ.ร. ก่อนที่ ค.อ.ร. จะพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จก็ได้

ข้อ ๒๔ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๔ และถูกต้องตามข้อ ๑๕

ในการพิจารณาว่าอุทธรณ์ใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ค.อ.ร.เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หาก ค.อ.ร. มีความเห็นไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้ ค.อ.ร. เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา หากสภามหาวิทยาลัยมีมติไม่รับอุทธรณ์ ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และหาก ค.อ.ร. มีความเห็นให้รับอุทธรณ์ ให้ ค.อ.ร. พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วจึงเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ข้อ ๒๕ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อสภามหาวิทยาลัย เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์จะยื่นอุทธรณ์อีกไม่ได้

ข้อ ๒๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ ค.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสอบสวนรวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เมื่อ ค.อ.ร. อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ค.อ.ร. หาก ค.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ค.อ.ร. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้ ค.อ.ร. สอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะทำการสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลใดให้สอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

การกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้กับบุคคลหรือผู้แทนที่ต้องมาให้ข้อมูลกับ ค.อ.ร. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ เมื่อ ค.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้เสนอความเห็นยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้เสนอความเห็นให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้เสนอความเห็นให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้เสนอความเห็นให้สั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้เสนอความเห็นให้ยกโทษและสั่งให้ดำเนินการให้เหมาะสม

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอความเห็นให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ให้เสนอความเห็นให้เพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

(๘) ถ้าเห็นว่ากรณีผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจตกเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนในเรื่องประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะ โดยไม่ถูกต้อง ให้เสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้เสนอความเห็นให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีความเห็นตาม (๒) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีความเห็นตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นคนผิดในเรื่องเดียวกัน โดยพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนหนึ่งคนใดใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าวซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษมีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๘ รายงานผลการพิจารณาของ ค.อ.ร. ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณาเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในรายงานผลการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ ๒๙ เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติวินิจฉัยอุทธรณ์ที่เสนอมาตามข้อ ๒๗ เป็นประการใดแล้ว ให้มหาวิทยาลัยสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัย พร้อมทั้งแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์และสิทธิในการอุทธรณ์หรือสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

กรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติสั่งเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ที่เป็นข้าราชการเป็นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามวรรคสองของข้อ ๒๗ (๗) ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิ่มโทษปลดออกหรือไล่ออกต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้อีกชั้นหนึ่งในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) กำหนด

ข้อ ๓๐ การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

หมวด ๔

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๓๑ การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๒ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้นเมื่อบุคลากรผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือ

กับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าบุคลากรผู้มีความคับข้องใจนั้นไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือหรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๓ บุคลากรผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ และให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ โดยจะต้องมีการกำหนดหลักประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์มิให้ถูกกลั่นแกล้ง หรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการร้องทุกข์

ข้อ ๓๔ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุตามข้อ ๓๕

คำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนกรณีที่เป็นไปตามข้อ ๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นร้องทุกข์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง
- (๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ค.อ.ร. กำหนด

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิร้องทุกข์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๓๖ คำร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสภามหาวิทยาลัย ณ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ในการนี้อาจยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

การยื่นคำร้องทุกข์อาจยื่นผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ก็ได้ โดยให้ถือว่าวันที่ผู้บังคับบัญชาได้รับคำร้องทุกข์เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์ ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวต้องส่งคำร้องทุกข์ให้สภามหาวิทยาลัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์

ข้อ ๓๗ เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้รับคำร้องทุกข์แล้ว ให้ส่งคำร้องทุกข์ให้ ค.อ.ร. ประกอบการพิจารณาต่อไป และให้ ค.อ.ร. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาคำร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ให้ ค.อ.ร. ประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มี การลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวัน เดือน ปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไม่มี การแจ้งคำสั่งตาม (๒) แต่ได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และได้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับให้ผู้มีสิทธิร้องทุกข์เพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่มีการมีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๙ ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่สภามหาวิทยาลัยจะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อ ค.อ.ร. ให้ ค.อ.ร.บันทึกไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ ให้ ค.อ.ร. อนุญาต และสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบและให้ ค.อ.ร. แจ้งให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๔๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ ค.อ.ร. มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในกรณีนี้ ค.อ.ร. อาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีที่ได้ปรากฏในคำร้องทุกข์และคำแก้คำร้องทุกข์ก็ได้

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี ค.อ.ร. ต้องให้คู่กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ข้อ ๔๑ การพิจารณาคำร้องทุกข์ ให้ ค.อ.ร. พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีที่จำเป็นและสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อ ค.อ.ร. หาก ค.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ จะไม่ให้แถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้ แต่ให้บันทึกเหตุผลไว้ด้วย

ในกรณีที่ ค.อ.ร. นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ค.อ.ร. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาในการพิจารณาครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้แทน (ถ้ามี) เข้าฟังการแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

การกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้กับบุคคลหรือผู้แทนที่ต้องมาให้ข้อมูลกับ ค.อ.ร. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ เมื่อ ค.อ.ร. ได้พิจารณาคำร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้เสนอความเห็นให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้เสนอความเห็นให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน ให้เสนอความเห็นให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้อง เป็นธรรม และเหมาะสม ให้เสนอความเห็นให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๔๓ รายงานผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของ ค.อ.ร. อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์

(๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอของผู้ร้องทุกข์

(๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) ข้อเสนอและความเห็นของ ค.อ.ร. พร้อมทั้งเหตุผล

(๗) สรุปรายงานผลการพิจารณาคำร้องทุกข์

(๘) ข้อเสนอเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามการพิจารณาคำร้องทุกข์(ถ้ามี)

ข้อ ๔๔ เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบหรือปฏิบัติโดยเร็ว

ข้อ ๔๕ ในกรณีข้าราชการเป็นผู้ร้องทุกข์ หากไม่พอใจในผลการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย หรือสภามหาวิทยาลัยไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาหรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๖ การอุทธรณ์ หรือการร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์)

นายกสภามหาวิทยาลัย